

Kiss Attila

„Veni, veni Emmanuel”

Jöjj el, jöjj el Emmanuel!

Jézus eljövételét kéri és várja ez a XVIII. századi francia ének, amely Kodály Zoltán feldolgozásában vált világszerte ismertté.

Karácsony közeledtével mi is – kicsik s felnőttek egyaránt – egyre inkább várjuk a megváltót. Meggyújtjuk az adventi koszorú első gyertyáját, majd a következőket is. Az egész éves hajtás, rohanás helyét a nyugalom, a család veszi át.

A négy gyertya a hitet, a reményt, az örömet és a szeretetet szimbolizálja. Ezen jelentések, illetve gondolatok nem csupán az adventi időszak, de életünk egészének fontos részét kell/kellene hogy képezzék. Ha megpróbálunk a négy gyertyára és a mögöttük megbújó tartalomra gondolni, nyilvánvalóan szebb, egészségesebb életet élhetünk.

Bár a háborúk kerültek bennünket, mégis sok nehézségen vagyunk túl. Egy új, eddig nem tapasztalt – legalábbis a ma élő generációk által nem ismert – megpróbáltatással kerültünk szembe. A vírus okozta világjárvány számos terület újragondolását tette szükségessé. Háború való-

ban nem volt, de ha belegondolunk, most is hadban állunk. Lassan két éve támad az ismeretlenlathatatlán vírus, s bármit teszünk ellene, újabb és újabb formában feltámad. Legyünk türelmesek, hiszen látható, hogy világszerte rengetegen dolgoznak a normális élet visszatéréseért!

Szép lenne, ha a Türelem mellett a Tisztelet is beépülne mindennapi életünkbe. Napjainkban nagyon hiányzanak belőlünk ezek az érzések, mintha eltűntek volna gondolkodásunkból.

Ha nem veszi fel valaki egyből a telefont, idegesek vagyunk. Ha valaki nem úgy közlekedik az úton, ahogy mi szeretnénk, akkor is. Ha valami nem sikerül egyből, feladjuk és persze dühösek, csalódottak leszünk. Mindent akarunk és azonnal, ami még nem is lenne baj. Csak ne legyünk türelmetlenek!

Legyünk türelmesek, hogy velünk is azok legyenek!

A Tisztelet egy ősi keresztény tulajdonságunk, a tízparancsolat is tartalmazza. Sajnos erről is leszokott a mai ember. Azok az értékek, ame-

lyek évszázadok, vagy évezredek óta meghatároztak mindent, ma már nem számítanak. Ha a hagyományok vesztek erejükből, akkor az emberi kapcsolatok is. Így az egymás tisztelete, elfogadása is megkérdőjeleződik. Pedig kellene biztos pontok, kapcsolatok, emberek, akikhez és amikhez ragaszkodunk.

Tiszteljük a másikat, hogy bennünket is tiszteljenek!

Ha ezeket betartanánk, egy jobb világ köszöntené ránk. Ha megváltoztatni nem is tudjuk a körülöttünk lévő mindenséget, tenni mi is tudunk érte.

Áldott ünnepeket kívánok a Hajdúsági Tükör olvasóinak és valamennyi hajdúböszörményi embernek.

Kiss Attila

Hajdúböszörmény polgármestere

